

REMINISCENS

Av David Uddenberg

FÖRORD

Det är en falsk tankemodell att vi från födseln går från klarhet till klarhet. Men sant är att vi ofta se tillbaka på det liv vi levit, med ett visst överenseende. Vi menar ofta att vi vet bättre nu, med facit i hand. Det kanske är en självbevarelsedrift med förblir ett självbedrägeri. Motivet för vårt leverne har varierat och är lika ojämförbart, som ett flyktigt nu...

Ifrån beroendet och ett oreflekterat växande, till en medveten vilja till att frigöra sig från ursprunget. Vidare till att vilja bli någon, för att sedan nöja sig med att vilja vara en betydelsefull del i kollektivet - För att slutligen vila på gamla lagrar, med stolthet eller grämselse, tills det sista andetaget gör slut på livsresan.

Kontentan är att vi lever livet, med tankar och handlingar, med olika förtecken, under olika perioder av livet. Det adderas till ett slutresultat. När jag började renskriva det jag skrev i 20-årsåldern, kände jag knappt igen mig själv, ändå är det kanske dessa årsringar som präglat mig mest som vuxen.

Det är i då man är som är mest radikal och redo att justerar den förvaltade verkligheten, till en mer relevant nutid. Därefter börjar förvaltandet av denna verklighet, som obönhörligen förändras sig. Snart nog tar nya generationer vid.

För mig var 20-årsåldern en tumultartad tid med alltför för många tankar i huvudet. Jag trodde att jag ville

bli konstnär och var en wannabee, väl värd det ironiska småleende, som jag ofta mötte på vägen.

Jag umgicks i kretsar där folk var som jag och där det kryllade av infall och idéer. Men min vilja var frikopplad från karriären. Jag brydde mig mindre om ett erkännande. Till detta kom återkommande förälskelser, som spädde på min speedade tankeverksamhet och förstörde mina möjligheter att få något färdigt ur händerna.

Jag började renskriva den gamla pärmen, där jag samlat det jag skrev för länge sen. Tättskrivna gulnade sidor, med minimalt radavstånd, skrivna på en Olivetti reseskrivmaskin, vars svärta var svag. Små berättelser, dikter och betraktelser i en osalig blandning, inte sällan gjorda för att utmana mina värderingar. Jag renskrev 130 sidor. Det var en bråkdel av det jag skrev vid denna tid.

Jag tog bort upprepningar och la till meningar för att klargöra uppslagen. Jag filade på språket för att göra det mer lättläst. Förhoppningsvis ger det slumpmässiga urvalet en rättvis bild av den tankevärld jag levde i då. Kvaliten varierar därför rejält. Det är en blandning av högt och lågt. Sjöng gjorde jag i varje fall mellan 1974 och 1984!